

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 2030/2023
09.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца - противтуженог Предузећа за професионалну рехабилитацију и запошљавање особа са инвалидитетом „Будућност пет“ доо Јагодина, кога заступа Алекса Илић, адвокат у ..., против туженог - противтужиоца Стамбена заједница ... бр. .. Крагујевац, кога заступа Златан Максимовић, адвокат у ..., ради дуга, вредност предмета спора по тужби 1.083,60 динара и по противтужби 20.154,96 динара, одлучујући о ревизији тужиоца - противтуженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 7873/22 од 27.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 09.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца - противтуженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 7873/22 од 27.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Крагујевцу П 316/22 од 23.08.2022. године, у ставу 1. изреке одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом 2. изреке тужени је обавезан да тужиоцу исплати износ од 1.083,60 динара са законском затезном каматом од 21.02.2020. године до исплате. Ставом 3. изреке одбијен је противтужбени захтев којим је тужени тражио да се утврди да постоји потраживање туженог према тужиоцу у износу од 20.154,96 динара са законском затезном каматом од 20.02.2020. године до исплате, као и захтев да се пребије потраживање тужиоца са потраживањем туженог и тужилац обавезе на исплату износа од 19.070,84 динара са законском затезном каматом од 20.02.2020. године до исплате и износе од 1.053,61 динар на име обрачунате законске затезне камате са законском затезном каматом од 20.02.2020. године до исплате. Ставом 4. изреке тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 125.382,40 динара, док је у ставу 5. изреке укинута у целости решење о извршењу Привредног суда у Крагујевцу ИИв 340/2021 од 29.04.2021. године.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 7873/22 од 27.07.2023. године, делимично је одбијена жалба туженог као неоснована и потврђена је пресуда Привредног суда у Крагујевцу П 316/22 од 23.08.2022. године у ставовима 1, 3. и 5.

изреке. Делимично је преиначена првостепена пресуда у ставу 2. изреке тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе на исплату износа од 1.083,60 динара са законском затезном каматом од 21.02.2020. године до исплате. Преиначена је првостепена пресуда у ставу 4. изреке тако што је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 77.800,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у складу са одредбом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23-др.закон), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Имајући у виду да се у складу са цитираном одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, предметни спор сврстава у спорове мале вредности, Врховни суд је применом одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку закључио да ревизија није дозвољена.

Тужилац у ревизији није предложио да се о истој одлучује као изузетно дозвољеној у складу са одредбом члана 404. Закона о парничном поступку, из ког разлога ревизијски суд није испитивао испуњеност услова за одлучивање о ревизији из те законске одредбе. Без утицаја на дозвољеност ревизије је то што је првостепена пресуда у побијаном делу преиначена одлуком другостепеног суда, имајући у виду да у споровима мале вредности ревизија није дозвољена на основу изричите законске одредбе, а због природе спора, па стога није могуће применити одредбу члана 403. став 2. тачка 2 Закона о парничном поступку на коју одредбу се ревидент позива.

Имајући у виду све напред наведено, Врховни суд је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, донео одлуку као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић